

200703766/1.

Datum uitspraak: 17 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/2282 en 07/2602 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank Haarlem van 26 april 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 februari 2007, verzonden op 1 maart 2007, heeft de minister van Justitie (hierna: de minister) de aan _____ (hierna: _____) verstrekte leefgelden op grond van de Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's van 19 november 2004 (hierna: de beleidsregels) beëindigd.

Bij besluit van 4 april 2007 heeft de minister het daartegen door _____ gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 april 2007, verzonden op 27 april 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Haarlem (hierna: de voorzieningenrechter) het daartegen door _____ ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd, bepaald dat de minister, nadat hij _____ heeft gehoord, een nieuw besluit op het bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen, het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen, het besluit van 23 februari 2007 geschorst en de minister opgedragen om _____ leefgelden te verstrekken gedurende de behandeling van haar bezwaarschrift met ingang van 16 maart 2007. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 31 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

_____ heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wet op de Raad van State kan tegen een uitspraak van de voorzieningenrechter als bedoeld in artikel 8:84, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) geen hoger beroep worden ingesteld.

Voor zover de uitspraak van de voorzieningenrechter strekt tot toewijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening, is sprake van een uitspraak als bedoeld in laatstvermelde bepaling. De Afdeling is derhalve kennelijk onbevoegd om van het hoger beroep kennis te nemen voor zover het hiertegen is gericht.

2.2. Bij besluit van 31 januari 2002 heeft de staatssecretaris van Justitie, voor zover thans van belang, een aanvraag van _____ om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Bij uitspraak van 26 februari 2004 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door _____ ingestelde beroep ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak is geen hoger beroep ingesteld, zodat het besluit van 31 januari 2002 in rechte onaantastbaar is geworden.

2.3. De beleidsregels hebben betrekking op vreemdelingen die, na als alleenstaande minderjarige asielzoeker in Nederland een asielverzoek te hebben gedaan, meerderjarig zijn geworden (hierna: ex-ama's).

In de beleidsregels is vermeld dat de minister in een aantal gevallen aan ex-ama's na het bereiken van de meerderjarige leeftijd via de Stichting Nidos leefgelden heeft verstrekt zonder dat hiervoor een wettelijke grondslag bestaat en dat is besloten deze uitkeringen, die worden bekostigd uit de algemene middelen, te beëindigen. Voor de wijze van beëindiging is aansluiting gezocht bij de regelingen die op dit punt gelden voor degenen die als volwassen asielzoeker Nederland zijn binnengekomen.

In de beleidsregels is voorts vermeld dat van degene die in Nederland asiel heeft gevraagd, indien een onherroepelijk negatief besluit is genomen op de asielaanvraag, wordt verwacht dat hij zijn vertrek uit Nederland realiseert. Uitgangspunt is dat de voorzieningen dan worden beëindigd. De indiening van een aanvraag om een reguliere verblijfsvergunning creëert in beginsel geen nieuw recht op voorzieningen. Dit uitgangspunt is niet anders voor de vreemdeling die aanvankelijk als ama een asielaanvraag heeft ingediend, onder voogdij van de Stichting Nidos heeft gestaan en uit dien hoofde leefgeld heeft ontvangen.

In de beleidsregels is verder vermeld dat voor ex-ama's, die op het moment van de inwerkingtreding van de beleidsregels reeds meerderjarig zijn en verblijven in een voorziening van de Stichting Nidos of zelfstandig op kamers wonen, geldt dat de verstrekkingen worden beëindigd na het doorlopen van een procedure die wat betreft zorgvuldigheid aansluit bij de beëindiging van voorzieningen voor andere asielzoekers. Voor de te volgen procedure is de datum van het laatste besluit in de asielprocedure bepalend. Indien het laatste besluit in de asielprocedure dateert van ná 29 december 2000, dient een besluit tot beëindiging van de leefgelden te worden genomen, nadat overeenkomstig artikel 4:8 van de Awb de ex-ama in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen.

2.4. Aangezien ten aanzien van het laatste besluit in de asielprocedure op 31 januari 2002 is genomen, is in dit geval laatstgenoemde procedure van toepassing.

2.5. De minister betoogt dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij had dienen te horen. Daartoe voert hij aan uit het bezwaarschrift reeds aanstonds bleek dat het bezwaar kennelijk ongegrond was.

2.5.1. heeft in haar bezwaarschrift aangevoerd dat de minister in de door haar aangevoerde omstandigheden aanleiding had moeten zien om van de beleidsregels af te wijken.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van de Afdeling van 15 november 2006 in zaak nr. 200603953/1; www.raadvanstate.nl) zal slechts in zeer bijzondere gevallen, bijvoorbeeld indien sprake is van een acute medische noodsituatie, aanleiding zijn om, ondanks het feit dat een ex-ama meerderjarig is, niet over te gaan tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden.

Onder een acute medische noodsituatie verstaat de minister de situatie waarin betrokkene lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de

huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vaststaat dat het achterwege blijven van onmiddellijke behandeling in deze fase zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke en/of lichamelijke schade.

De minister heeft de door [] aangevoerde omstandigheid dat zij zwanger is en de door haar in dit verband naar voren gebrachte stelling dat zij bij de beëindiging van de verstrekking van leefgeldten tevens haar recht op de daarbij behorende ziektekostenverzekering verliest, terecht niet aangemerkt als zodanig bijzonder dat die tot afwijking van de beleidsregels zou kunnen nopen, omdat gesteld noch gebleken is dat sprake is van een acute medische noodsituatie in vorenbedoelde zin. In dit verband is mede van belang dat, zoals in het besluit van 4 april 2007 onweersproken is vermeld, [] ingevolge artikel 3, derde lid, aanhef en onder f, van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005, gelezen in verband met paragraaf A4/7.6 van de Vreemdelingencirculaire 2000, gedurende zes weken voor en zes weken na haar bevalling recht heeft op verstrekkingen.

Voorts heeft de minister de omstandigheid dat [] bezig was voorbereidingen te treffen voor haar terugkeer naar Angola terecht niet aangemerkt als zodanig uitzonderlijk, dat deze geacht moet worden niet bij de vaststelling van het gevoerde beleid te zijn voorzien en daarom tot afwijking hiervan zou kunnen nopen.

2.5.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 20 september 2006 in zaak nr. 200600261/1; www.raadvanstate.nl), mag van het horen slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb worden afgezien, indien naar objectieve maatstaven op voorhand redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is dat de gemaakte bezwaren niet tot een andersluidend besluit kunnen leiden.

Gelet op hetgeen in 2.4.1. is overwogen was aan voormelde maatstaf voldaan. Daartoe is mede van belang dat Machado in haar bezwaarschrift geen andere omstandigheden heeft aangevoerd, dan die zij in het zienswijzegesprek, dat het Centraal Orgaan opvang asielzoekers namens de minister met haar heeft gevoerd, naar voren heeft gebracht.

De voorzieningenrechter heeft derhalve ten onrechte overwogen dat de minister [] had dienen te horen.

Het betoog slaagt.

2.6. Het hoger beroep is in zoverre gegrond. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van [] tegen het besluit van 4 april 2007 beoordelen, voor zover de beroepsgronden gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

2.7. [] heeft in beroep betoogd dat de minister het bezwaar gegrond had moeten verklaren en in een nieuw primair besluit de door haar naar voren gebrachte zienswijze had moeten beoordelen in plaats van in het besluit op bezwaar alsnog gemotiveerd op de zienswijze in te gaan.

Dit betoogt faalt. Het karakter van de bezwaarschriftenprocedure staat er in beginsel niet aan in de weg dat het besluit op bezwaar wordt voorzien van een nadere motivering van het primaire besluit.

2.8. heeft in beroep voorts betoogd dat de minister onzorgvuldig heeft gehandeld door het besluit op bezwaar te nemen voordat de bezwaartermijn was verstreken.

 I heeft, na het indienen van een inleidend bezwaarschrift op 16 maart 2007, de gronden ervan ingediend bij brief van 30 maart 2007 zonder hierin te vermelden dat zij nog nadere gronden wilde indienen. Onder deze omstandigheden heeft de minister, door op 4 april 2007 het besluit op bezwaar te nemen, niet onzorgvuldig gehandeld. Dat, naar met juistheid heeft gesteld, de bezwaartermijn op dat moment nog niet was verstreken, leidt daarom niet tot een ander oordeel.

Het betoog faalt.

2.9. heeft in beroep ten slotte, als nadere toelichting op haar standpunt in bezwaar dat de minister gelet op haar zwangerschap van de beleidsregels had moeten afwijken, aangevoerd dat zij jong is, geen eigen woonruimte heeft, een zeldzame bloedgroep heeft, wat de bevalling kan compliceren, en de verloskundige reden voor het maken van een echo heeft gezien.

Ook deze omstandigheden zijn niet zo bijzonder dat zij grond bieden voor een ander oordeel dan in 2.5.1 is vermeld.

Het betoog faalt.

2.10. De Afdeling zal het beroep van tegen het besluit van 4 april 2007 derhalve alsnog ongegrond verklaren.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen, voor zover het is gericht tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Haarlem van 26 april 2007 in zaak nr. 07/2282;
- II. verklaart het hoger beroep voor het overige gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Haarlem van 26 april 2007 in zaak nr. 07/2602;
- IV verklaart het door S.B. Machado bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 december 2007

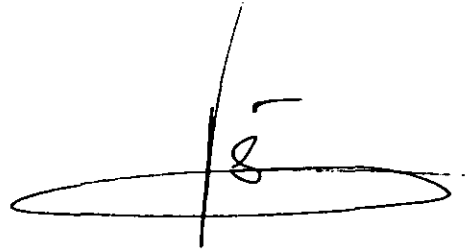
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

32-485.

Verzonden: 17 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Beschikking op bezwaar beëindiging leefgelden

AAN: Leijen & Nandoe advocaten
t.a.v. mw. mr. A. Spel
Varnebroek 17
1815 HA Alkmaar

BETREFT: geboren:
nationaliteit: Angolese
IND-nummer: 0108.14.8006

Rijswijk, 4 april 2007

Geachte mevrouw Spel,

U heeft op 16 maart 2006 namens mevrouw (hierna: betrokkene) een bezwaarschrift ingediend tegen het besluit van de minister van Justitie, d.d. 11 juli 2006, waarbij de verstrekking van leefgelden aan betrokkene is beëindigd. Het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: COA) heeft dit besluit namens de minister van Justitie genomen. Bij brief van 30 maart 2007 heeft u de gronden van het bezwaar nader aangevuld.

Juridisch kader

Betrokkene heeft als alleenstaande minderjarige asielzoeker (hierna: ama) in Nederland een asielverzoek gedaan. Hierdoor is betrokkene onder de voogdij gekomen van Stichting NIDOS en zijn aan betrokkene leefgelden verstrekt. Bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd is betrokkene meerderjarig geworden en is van rechtswege de voogdij van Stichting NIDOS geëindigd. Hiermee is tevens de wettelijke basis voor de verstrekking van leefgelden vervallen. De leefgelden die betrokkene ontving zijn, ook al bestond hier geen wettelijke basis meer voor nu betrokkene de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, aan betrokkene doorbetaald.

Aan het bestuur van het COA is mandaat verleend tot het nemen van besluiten ter uitvoering van de Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's namens de minister (voor zowel het mandaat als de beleidsregels geldt: besluit van de minister van Justitie van 19 november 2004, Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9).

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) heeft mij medegedeeld dat betrokkene in het kader van zijn eerste asielaanvraag is uitgeprocedeerd. De eerste IND-beschikking in de eerste asielprocedure dateert van ná 1 januari 2000. Ter beëindiging van de verstrekking van de leefgelden dient een beschikking beëindiging leefgelden aan betrokkene te worden overhandigd nadat hij conform artikel 4:8 Awb in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9). Ook is gebleken dat betrokkene de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Voorafgaand aan het nemen van het door u bestreden besluit heeft het COA betrokkene in de gelegenheid gesteld een zienswijze naar voren te brengen over het voornemen van het COA om de verstrekking van leefgelden aan betrokkene te beëindigen.

Het zogenoemde zienswijzegesprek heeft op 31 januari 2006 plaatsgevonden. Daarnaast heeft VVN Zaanstreek bij brief van 21 februari 2006 een schriftelijke zienswijze ingediend. In beide zienswijzen zijn geen argumenten of gegevens aangevoerd welke voor het COA aanleiding waren om niet tot beëindiging van de verstrekking van de leefgelden over te gaan.

Beoordeling van de gronden van bezwaar

Op grond van artikel 7:2, eerste lid, Awb, dient een bestuursorgaan, voordat op bezwaar wordt beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te stellen te worden gehoord. Van dit horen kan op grond van artikel 7:3 van deze wet worden afgezien.

De gronden die u naar voren brengt in uw bezwaarschrift leiden niet tot een ander oordeel dan weergegeven in de door u bestreden beschikking.

In bezwaar wordt een motiveringsgebrek van de bestreden beslissing gesteld, nu er onvoldoende inhoudelijk zou zijn ingegaan op hetgeen in de zienswijze gesteld.

Het COA meent dat de beleidsregels zoals die zijn opgesteld door de minister van Justitie weinig tot geen ruimte laten om hiervan af te wijken. In deze beleidsregels is de grondslag om tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden over te gaan strikt opgenomen. Het feit dat betrokkene meerderjarig is, is de grondslag van de beëindiging van de verstrekking van de leefgelden. In de beleidsregels zijn geen omstandigheden opgenomen wanneer, ondanks de meerderjarigheid van betrokkene, niet tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden mag worden overgegaan. De belangenafweging is derhalve voor het merendeel reeds gemaakt bij het opstellen van de beleidsregels. Een gestelde geplande terugkeer staat, gelet op de beleidsregels en bevestigd in (Afdelings-)jurisprudentie, niet in de weg aan de beëindiging van de verstrekking van leefgelden aan betrokkene.

Daarnaast wordt naar voren gebracht dat betrokkene ruim twee maanden zwanger is. De zwangerschap van betrokkene staat, gelet op de beleidsregels, echter evenmin in de weg aan de beëindiging van de verstrekking van leefgelden aan betrokkene. Daar wordt bij opgemerkt dat betrokkene, evenals andere meerderjarige asielzoekers, ex artikel 3, derde lid, aanhef en onder f, VW 2000 jo. afdeling A4, paragraaf 7.2, Vc, recht heeft op Rva-verstrekingen voor de periode van zes weken voor tot zes weken na de bevalling.

Ook overigens blijkt uit de in bezwaar aangevoerde gronden niet dat er sprake is van omstandigheden op basis waarvan het COA geen uitvoering had mogen geven aan de in de beleidsregels gegeven opdracht tot beëindiging van de leefgelden. Het COA heeft geen aanleiding gezien om toepassing te geven aan artikel 4:84 Awb.

Nu gezien de inhoud van het bezwaarschrift duidelijk is dat uw bezwaar ongegrond verklaard dient te worden, bent u op grond van artikel 7:3, onder b, Awb niet in de gelegenheid gesteld uw bezwaar mondeling toe te lichten.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Ik ben van oordeel dat uw bezwaar kennelijk ongegrond is, omdat uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat uw bezwaar ongegrond verklaart dient te worden en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie.

Beslissing

Het COA verklaart uw bezwaar ongegrond.

U kunt tegen deze beslissing binnen 6 weken na de dag van bekendmaking in beroep gaan bij de rechtbank. Het beroepschrift dient u te richten aan de rechtbank, sector bestuursrecht, binnen het rechtsgebied van uw woonplaats.

De rechtsgevolgen van dit besluit worden niet opgeschort door de indiening van een beroepschrift.

Namens de Minister van Justitie,
Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,

de heer F. van Engelen
directeur van de Directie Beleid en Juridische Zaken

Correspondentie over deze beschikking verzoek ik u te richten aan:
Centraal Orgaan opvang asielzoekers
t.a.v. Plexa/ADK
Postbus 3002
2280 ME RIJSWIJK

uitspraak

RECHTBANK HAARLEM

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07 - 2282 (voorlopige voorziening) en
AWB 07 - 2602 (beroepszaak)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 26 april 2007

in de zaak van:

wonende te
eiseres, tevens verzoekster,
verder te noemen: eiseres,
gemachtigde: mr. A. Spel, advocaat te Alkmaar,

tegen:

de Minister van Justitie,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 februari 2007 heeft het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (hierna: COA) namens verweerder de verstrekking van leefgeld aan eiseres, een meerderjarig geworden alleenstaande minderjarige asielzoeker (hierna: ex-ama), beëindigd.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 16 maart 2007 bezwaar gemaakt. Bij brief van 16 maart 2007 heeft eiseres tevens verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Bij besluit van 4 april 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 11 april 2007 beroep ingesteld. Tevens heeft eiseres verzocht het petitum van de voorlopige voorziening te wijzigen.

De zaak is behandeld ter zitting van 17 april 2007. Eiseres is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Namens verweerder is verschenen mr. A. Dekker, werkzaam bij het COA en bepaaldelijk gevolmachtigd namens de Minister van Justitie. Tevens is aanwezig M. Grodecka, juridisch medewerker van Vluchtelingenwerk Zaandam.

2. Overwegingen

- 2.1 Verweerder heeft eiseres bij brief van 23 februari 2007 medegedeeld dat de verstrekking van de leefgelden die zij ontvangt als ex-ama wordt beëindigd, nadat zij

op 31 januari 2007 in een gesprek met verweerder in de gelegenheid was gesteld haar zienswijze naar voren te brengen, hetgeen Vluchtelingenwerk Zaandam schriftelijk bij brief van 21 februari 2007 heeft aangevuld. Eiseres is in het kader van haar eerste asielaanvraag uitgeprocedeerd. De eerste IND-beschikking dateert van ná 1 januari 2000.

2.2 In het bestreden besluit heeft verweerder overwogen dat eiseres reeds op 12 juni 2004 achttien jaar geworden, zodat de wettelijke basis om nog langer leefgeld te verstrekken ontbreekt. Tevens is niet gebleken van omstandigheden op grond waarvan voortzetting van verstrekking van leefgeld is geboden. Van het horen van eiseres is afgezien omdat verweerder van oordeel was dat het bezwaarschrift kennelijk ongegrond was.

2.3 Eiseres heeft de voorzieningenrechter verzocht het petium zodanig op te vatten dat eiseres verzoekt om voortzetting van de betaling van leefgeld gedurende de behandeling van het beroep. Verweerder heeft naar de mening van eiseres het bezwaar te snel ten onrechte kennelijk ongegrond verklaard. De bezwaartermijn liep nog tot 12 april 2007 en eiseres had haar gronden verder aan willen vullen. Ook is ten onrechte afgezien van het houden van een hoorzitting. Verweerder heeft ten onrechte geen gebruik gemaakt van de bevoegdheid om middels artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) van de beleidsregels af te wijken op grond van bijzondere individuele omstandigheden. Eiseres is zwanger en haar zwangerschapsbegeleiding komt in gevaar door het beëindigen van het leefgeld en het ontbreken van recht op medische zorg. Voorts heeft zij bloedgroep AB-positief hetgeen complicaties kan geven bij de bevalling, er was reeds noodzaak tot het maken van echo's. Eiseres is jong en heeft geen eigen woonruimte meer. Daarom volstaat naar de mening van eiseres een Rva-verstrekking gedurende 6 weken voor en na de bevalling in haar geval niet. Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat een redelijke belangenafweging vereist dat het leefgeld moet worden voortgezet totdat zij met behulp van is teruggekeerd naar Angola. Eiseres werkt serieus aan terugkeer naar Angola op korte termijn middels het "ex-ama project" van de gemeente en Vluchtelingenwerk. Tot slot is in het primaire besluit niet ingegaan op hetgeen in de schriftelijke zienswijze van Vluchtelingenwerk van 21 februari 2007 is aangevoerd. Dit is niet te herstellen in een besluit op bezwaar, verweerder had een nieuw primair besluit dienen te nemen, aldus eiseres.

De voorzieningenrechter overweegt het volgende.

2.4 Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.5 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb kan de voorzieningenrechter, indien het verzoek om een voorlopige voorziening hangende het beroep bij de rechtbank is gedaan en hij van oordeel is dat na de zitting nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.6 De in dit geval verkregen informatie is van dien aard dat nader onderzoek geen

- relevante nieuwe gegevens zal opleveren. Ook overigens bestaat geen beletsel om met toepassing van voormeld wettelijk voorschrift onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaak te doen.
- 2.7 Ter beoordeling van de voorzieningenrechter staat of verweerder het besluit tot beëindiging van de verstrekking van de leefgelden aan eiseres kan handhaven. Daartoe wordt het volgende overwogen.
- 2.8 Op grond van artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dient het bestuursorgaan binnen zes weken of – indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld – binnen tien weken na ontvangst van het bezwaarschrift te beslissen. Uit de stukken blijkt dat eiseres op 16 maart 2007 bezwaar heeft gemaakt tegen het besluit van verweerder, en dat bij brief van 30 maart 2007 nadere gronden zijn verstrekt aan verweerder, zonder dat hierin werd vermeld dat deze gronden nog verdere aanvulling behoeften. De voorzieningenrechter is van oordeel dat daarmee de termijn ex artikel 7:10 Awb een aanvang heeft gekregen. Gelet op het belang dat eiseres heeft om niet langer dan nodig is in onzekerheid omtrent haar rechtspositie te moeten verkeren en dat bestuursorganen zich aan de gestelde termijnen moeten houden kan de grief van eiseres dat verweerder met het nemen van een besluit diende te wachten tot 12 april 2007 niet slagen.
- 2.9 Op grond van artikel 7:11 Awb overweegt verweerder op grondslag van het bezwaar een besluit. De aard van de bezwaarschriftprocedure brengt mee dat het bestuursorgaan vele gebreken van formele aard in de bezwaarschriftprocedure kan herstellen. Verweerder heeft de schriftelijke aanvulling van de zienswijze van 21 februari 2007 wel tijdig ontvangen en vermeld in het primaire besluit. Voor zover verweerder al onvoldoende is ingegaan op de in deze zienswijze vermelde omstandigheden, kan verweerder deze gebreken herstellen in het besluit op bezwaar. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter behoeft verweerder daartoe geen nieuw primair besluit te nemen.
- 2.10 Uit de "Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's" (kenmerk 5318904/04/DJJ) volgt dat de verstrekking leefgelden van ex-ama's die vóór 21 augustus 2005 achttien jaar zijn geworden per beëindigingbeschikking wordt beëindigd. Zoals de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRS) meermaals heeft overwogen (zie ook: www.rechtspraak.nl LJN nummer AZ2244) bestaat geen grond voor het oordeel dat de beleidsregels kennelijk ongegrond zijn, omdat in het algemeen als uitgangspunt geldt dat de voorzieningen eindigen, wanneer onherroepelijk op de (eerste) asielaanvraag is beslist en geen plicht bestaat tot het verstrekken van leefgeld aan meerderjarige ex-ama's. In geval van zodanig bijzondere omstandigheden dat zij geacht moet worden niet bij de vaststelling van het gevoerde beleid te zijn voorzien kunnen deze omstandigheden verweerder tot afwijking hiervan nopen.
- 2.11 Tussen partijen is niet in geschil dat eiseres op 12 juni 2004, vóór 21 augustus 2005, achttien jaar is geworden. Voorts dateert haar eerste asielbeschikking van 31 januari 2002, ná 1 januari 2000. Niet is in geschil dat de eerste aanvraag om toelating als vluchteling inmiddels onherroepelijk is afgewezen. Het geschil spitst zich derhalve toe op de vraag of in dit geval sprake is van zeer bijzondere omstandigheden die verweerder tot afwijking van zijn beleid nopen.

- 2.12 Ingevolge artikel 7:2, eerste lid, Awb dient een belanghebbende in de gelegenheid te worden gesteld te worden gehoord voordat het bestuursorgaan op het bezwaar beslist. Dit voorschrift vormt een essentieel onderdeel van de bezwaarprocedure. Het horen dient er onder meer toe om diegene die niet goed in staat is zijn gedachten schriftelijk te formuleren, de mogelijkheid te bieden om zijn mening mondeling onder de aandacht van het bestuursorgaan te brengen. Voorts dient het horen ertoe om nadere informatie ter beschikking te krijgen. De voorzieningenrechter leidt af uit artikel 7:3 Awb juncto artikel 7:12, eerste lid, tweede volzin, Awb, dat slechts in een beperkt aantal gevallen van het horen van een belanghebbende kan worden afgezien - onder meer indien het bezwaar kennelijk ongegrond is. Van een kennelijk ongegrond bezwaar is sprake wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener van het bezwaarschrift ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Op grond van hetgeen is aangevoerd in bezwaar, uit de stukken overgelegd in beroep en hetgeen ter zitting (alsnog) is besproken, had verweerder aanleiding dienen te zien om eiseres te horen om vast te stellen of in het samenstel van omstandigheden waarin eiseres thans verkeert geen aanleiding had dienen te worden aangenomen om gebruik te maken van zijn afwijkingsbevoegdheid.
- 2.13 Naar het oordeel van de voorzieningenrechter had verweerder in deze zaak eiseres dienen te horen nu uit het bezwaarschrift niet reeds aanstonds kan worden gesteld dat het bezwaar kennelijk ongegrond is. Reeds hierom zal het bestreden besluit ongegrond worden verklaard en het bestreden besluit worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 7:2 en 7:3 Awb.
- 2.14 Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Eiseres heeft aangevoerd dat () serieus bezig is met haar terugkeer naar Angola en op zoek is naar mogelijke familie aldaar. Tevens neemt zij deel in een terugkeerproject "ex-ama's". Daarbij neemt de voorzieningenrechter in overweging dat hoewel verweerder, zoals diens gemachtigde ter zitting betoogde, in deelname aan (redelijk succesvolle) terugkeerprojecten zoals Perspectief (en het daarop gebaseerde ex-ama project te Zaandam) weliswaar geen aanleiding heeft gezien het beleid ten aanzien van voortzetting van leefgeldten aan te passen, deze zich ook nooit formeel heeft uitgelaten over deze projecten die zijn ontstaan na het vaststellen van het betreffende beleid. Voorts is eerst in bezwaar, hetgeen nadien is toegelicht in het beroepschrift en ter zitting, aangevoerd dat eiseres zwanger is en dat zij geen recht meer heeft op een ziektekostenverzekering dan wel zwangerschapsbegeleiding. Tevens is erop gewezen dat eiseres vanwege haar bijzondere bloedgroep extra medische risico's loopt. Eiseres en haar ongeboren kind worden tijdelijk opgevangen bij de zusters () te () echter dit drukt zwaar op het budget van Vluchtelingenwerk Zaandam en is slechts een tijdelijke oplossing. Tevens is Vluchtelingenwerk via kerkelijke organisaties bezig om opvang en begeleiding voor eiseres te regelen in Angola, omdat eiseres, gelet op haar sociale vaardigheden, niet in staat is zelfstandig voor zichzelf en een baby te zorgen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het meewerken aan terugkeer op zichzelf onvoldoende is om tot voortzetting van de leefgeldten te besluiten, en dat op dit moment nog geen sprake is van een acute medische noodzaak, en dat ook een noodzaak aan maatschappelijke en medische begeleiding van eiseres en haar ongeboren kind op zichzelf geen aanleiding behoeven te vormen voor het voortzetten van leefgeldten, echter gelet op het samenstel van al deze omstandigheden acht de

voorzieningenrechter het niet uitgesloten dat de mogelijkheid van het bestaan van bijzondere omstandigheden die verweerder tot afwijking van zijn beleid nopen wel aanwezig is.

2.15 Gelet op de betrokken belangen vereist onverwijlde spoed het treffen van een voorlopige voorziening. De voorzieningenrechter zal overgaan tot schorsing van het primaire beëindigingbesluit van 23 februari 2007.

2.16 Voorts bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling ten aanzien van verweerder.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

3.1 verklaart het beroep gegrond;

3.2 vernietigt het bestreden besluit van 4 april 2007;

3.3 bepaalt dat verweerder met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit op het bezwaar dient te nemen binnen de wettelijke termijn, nadat eiseres is gehoord in haar bezwaar;

3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening toe;

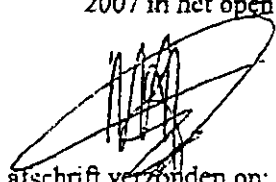
3.5 schorst het primaire besluit van 23 februari 2007;

3.6 draagt verweerder op aan eiseres leefgeldten te verstrekken gedurende de behandeling van haar bezwaarschrift, met ingang van het indienen van het verzoek om een voorlopige voorziening 16 maart 2007;

3.7 veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten tot een bedrag van € 966,00 te betalen door de Minister van Justitie aan de griffier van de rechtbank;

3.8 bepaalt dat de Minister van Justitie het door eiseres betaalde griffierecht van tweemaal € 39,00 aan haar vergoedt.

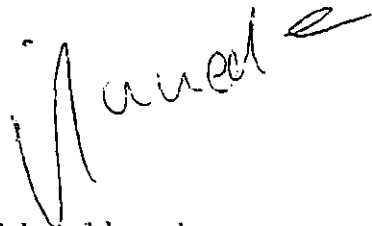
Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F. Miedema, voorzieningenrechter, en op 26 april 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van drs. M.A.J. Arts, griffier.

alschrift verzonden op:

27 APR. 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat uitsluitend voorzover het de hoofdzaak betreft hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Het hoger beroep dient te worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift binnen zes weken onmiddellijk liggend na de dag van verzending van de uitspraak door de griffier.

Voor de griffier
De griffier van de rechtbank te Haarlem

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

31 MEI 2007

ZAAXNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK RAAD VAN STATE**HOGER BEROEPSCHRIFT**

31 mei 2007

inzake

de minister van Justitie,

appellant,

gemachtigde:

mw. mr. A. Dekker, juriste bij het Centraal
Orgaan opvang asielzoekers*tegen*

verweerder,

gemachtigde:

mw. mr. A. Spel

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

1. Inleiding

- 1.1 De minister van Justitie (hierna: appellant) tekent hoger beroep aan tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Haarlem, sector bestuursrecht (hierna: de voorzieningenrechter), van 27 april 2007, kenmerk Awb 07-2282 en Awb 07-2602 (bijlage 1). De voorzieningenrechter heeft in deze uitspraak het beroep van (hierna: verweerder) tegen het besluit van appellant van 4 april 2007, waarbij het bezwaar tegen de beëindiging van de verstrekking van leefgeldten aan verweerder ongegrond is verklaard, gegrond verklaard en het besluit vernietigd.
- 1.2 Een overzicht van de processuele aanloop tot het hierboven genoemd besluit van appellant en het toepasselijk juridisch kader is gegeven in het besluit van 4 april 2007 en valt af te lezen uit de leeswijzer van het procesdossier in beroep. Om herhalingen te voorkomen verwijs ik uw College naar de aldaar geschetste achtergronden.
- 1.3 Appellant kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt hierbij tijdig in hoger beroep. In het navolgende zullen de grieven tegen de bestreden uitspraak worden geformuleerd en toegelicht

2. Grieven

Grief I

- 2.1 In rechtsoverweging 2.12 en 2.13 overweegt de voorzieningenrechter ten onrechte als volgt:

"Op grond van hetgeen is aangevoerd in bezwaar, uit de stukken overgelegd in beroep en hetgeen ter zitting (alsnog) is besproken, had verweerder aanleiding dienen te zien om eiseres te horen om vast te stellen of in het samenstel van omstandigheden waarin eiseres thans verkeert geen aanleiding had dienen te worden aangenomen om gebruik te maken van zijn afwijkingsbevoegdheid."

"Naar het oordeel van de voorzieningenrechter had verweerder in deze zaak eiseres dienen te horen nu uit het bezwaarschrift niet reeds aanstonds kan worden gesteld dat het bezwaar kennelijk ongegrond is. Reeds hierom zal het bestreden besluit ongegrond worden verklaard en het bestreden besluit worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 7:2 en 7:3 Awb".

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

NB. Appellant veronderstelt dat wordt bedoeld: Reeds hierom zal het beroep gegrond worden verklaard en het bestreden besluit worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 7:2 en 7:3 Awb.

Motivering:

- 2.2 Vooropgesteld dient te worden dat de beleidsregels weinig tot geen ruimte bieden voor afwijking van de in de beleidsregels neergelegde opdracht tot beëindiging van de leefgelden. Dit blijkt onder meer uit de formulering van de beleidsregels, immers in de beleidsregels zijn geen omstandigheden opgenomen wanneer niet tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden kan of mag worden overgegaan, en uit de voorgeschiedenis van de beleidsregels, immers het doel van de beleidsregels is het corrigeren van een onwettige situatie.

Zie: Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's d.d. 19 november 2004 (kenmerk: 5318904/04/DJJ), Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10 / p. 9 (procesdossier beroep onder tab 7)

Deze terughoudende benadering is bovendien bevestigd in jurisprudentie van uw College. Bij uitspraak van 5 juli 2006 heeft uw College geoordeeld dat *"de voorzieningenrechter terecht heeft overwogen dat de door de minister gegeven nadere invulling van het beleid, gelegen in de omstandigheid dat op het beleid slechts een uitzondering wordt gemaakt indien sprake is van een acute medische noodsituatie, niet kennelijk onredelijk is"*. (onderstreept, toev. appellant)

Zie: Uitspraak ABRvS van 5 juli 2006, nr. 200602901/1, LJN: AY0403 (ro. 2.3.2.)

Bij latere uitspraak heeft uw College dit standpunt weliswaar genuanceerd, overwogen wordt nog steeds dat *"appellant terecht klaagt dat de voorzieningenrechter, door te overwegen dat de minister slechts een uitzondering op het beleid hanteert indien sprake is van een acute medische noodsituatie, een te beperkte uitleg heeft gegeven, nu de minister ter zitting van de Afdeling heeft betoogd dat de acute medische noodsituatie slechts als voorbeeld van een bijzondere omstandigheid is bedoeld en dat ook andere omstandigheden tot afwijking kunnen nopen, zij het dat daartoe slechts heel zelden aanleiding zal zijn"*. (onderstreept, toev. appellant)

Zie: Uitspraak ABRvS van 15 november 2006, nr. 200603953/1, AZ2244 (ro.2.2.2.)

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Van dergelijke bijzondere omstandigheden zal met name gesproken kunnen worden bij omstandigheden die ten tijde van het opstellen van het beleid onvoorzienbaar waren en derhalve redelijkerwijs niet geacht kunnen worden te zijn meegenomen in de overwegingen omtrent de vaststelling van het ter zake geldende beleid.

- 2.3 Ingevolge artikel 7:2 Awb dient een belanghebbende in de gelegenheid te worden gesteld te worden gehoord, alvorens het bestuursorgaan op het bezwaar beslist. Ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b, Awb kan van het horen worden afgezien indien het bezwaar kennelijk ongegrond is. Dit is het geval wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie.

Zie: P.J.J. van Buuren 2003 (*T&C Awb*), aant. 3 bij art. 7:3

- 2.4 In bezwaar heeft verweerder naar voren gebracht mee te werken aan haar terugkeer en 2 à 3 maanden zwanger te zijn. Met inachtneming van al het voorgaande en het navolgende meent appellant op juiste gronden te hebben geoordeeld dat het bezwaar van verweerder kennelijk ongegrond was. Immers, wat er ook zij van de vraag of op grond van de door verweerder overgelegde stukken kan worden geoordeeld dat verweerder (na haar bevalling) daadwerkelijk zal terugkeren naar haar land van herkomst, uw College heeft expliciet overwogen "*dat de minister terecht geen aanleiding heeft gezien de omstandigheid dat appellant, naar hij stelt, voldoende heeft meegewerkt aan zijn terugkeer als bijzondere omstandigheid aan te merken. De voorzieningenrechter heeft terecht overwogen dat volgens de beleidsregels, gelet op de datum van de laatste beslissing in de asielprocedure (opmerking van appellant: vallend onder de Vw2000), het al dan niet meewerken aan terugkeer in de onderhavige procedure geen rol speelt*".

Zie: Uitspraak ABRvS van 15 november 2006, nr. 200603953/1, AZ2244 (r.o.2.2.2.)

- 2.5 Ten aanzien van de zwangerschap van verweerder wordt het volgende opgemerkt. In bezwaar is slechts opgemerkt dat verweerder zwanger was. Dit kan in het licht van onderhavige procedure niet als bijzonder of onvoorzienbaar worden aangemerkt. De groep vreemdelingen waarop de beleidsregels zien verblijven hier reeds meerdere jaren in Nederland en het ligt in de lijn der verwachting dat deze vreemdelingen zich in meer of mindere mate wortelen in de Nederlandse samenleving en mogelijk in dit kader gezinsbanden aangaan of zwanger worden. Een enkele zwangerschap kan dan ook niet in de weg staan aan de beëindiging van de verstrekking van

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

leefgelden. De behoefte aan medische zorg in algemene zin is geen bijzondere omstandigheid in het kader van 4:84 Awb.

Zie: Uitspraak ABRvS van 5 juli 2006, nr. 200602901/1, LJN: AY0403 (ro. 2.4.2.)

- 2.6 Wellicht ten overvloede wordt in dit kader opgemerkt dat verweerder op grond van artikel 10, tweede lid, jo 11 Vw2000 aanspraak kan (blijven) maken op (noodzakelijke) medische behandeling, alsmede dat verweerder conform artikel 3, derde lid, aanhef en onder f, Vw2000 jo Afdeling A4, paragraaf 7.2, Vc, van zes weken voor tot zes weken na de bevalling aanspraak kan maken op Rva-verstrekingen.
- 2.7 Wellicht ten overvloede wordt in dit kader eveneens overwogen dat verweerder op het moment dat zij zwanger raakte op de hoogte was dat de procedure was opgestart die zou leiden tot de beëindiging van de verstrekking van leefgelden aan haar. Blijkens de stukken is zij ongeveer in januari 2007 zwanger geraakt, terwijl de kennisgevingsbrief van de IND reeds dateert van 2 augustus 2006 en in november en december 2006 reeds verschillende gesprekken hebben plaatsgevonden, althans verweerder is verschillende malen uitgenodigd voor het voeren van gesprekken waarvan zij slechts eenmaal gebruik heeft gemaakt, in het kader van de beëindigingsprocedure. Dit lijkt te duiden op de omstandigheid dat verweerder bewust het risico van een zwangerschap heeft genomen in de wetenschap dat de verstrekking van leefgelden aan haar op korte termijn beëindigd zou worden. Een zwangerschap is echter geen reden voor verblijfsaanvaarding, noch, zoals in voorgaande reeds gemotiveerd, staat een zwangerschap in de weg aan de beëindiging van de verstrekking van leefgelden.
- 2.8 Ten onrechte hanteert de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.12 van de bestreden uitspraak bovendien een foutief toetsingskader. Door te overwegen dat op grond van hetgeen is aangevoerd in bezwaar, uit de stukken overgelegd in beroep en hetgeen alsnog ter zitting is besproken appellant aanleiding had dienen te zien verweerder te horen, toetst de voorzieningenrechter het besluit van appellant van 4 april 2007 ex-nunc. Dit is echter niet juist. Het besluit van 4 april 2007 is genomen door de minister van Justitie. Besluiten strekkend tot de beëindiging van de verstrekking van leefgelden zijn, hoewel in mandaat door het COA genomen, geen besluiten in de zin van de Wet COA. Artikel 83 Vw 2000 is derhalve niet van overeenkomstige toepassing, waardoor op onderhavige procedure het toetsingskader zoals gehanteerd door de Awb van toepassing is, zijnde een ex-tunc toetsing. De in beroep en ter zitting gestelde, en overigens nooit schriftelijk onderbouwde, mogelijke toekomstige complicaties

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

bij de zwangerschap van verweerder zijn derhalve geheel ten onrechte meegewogen in de beoordeling of appellant al dan niet terecht heeft afgezien van het horen op bezwaar.

Het beroep is ten onrechte gegrond verklaard.

Grief II

- 2.9 De tweede grief richt zich op rechtsoverweging 2.14 en 2.15, waarin de voorzieningenrechter ten onrechte overweegt *"dat de voorzieningenrechter van oordeel is dat het meewerken aan terugkeer op zichzelf onvoldoende is om tot voortzetting van de leefgelden te besluiten, en dat op dit moment nog geen sprake is van een acute medische noodzaak, en dat ook een noodzaak aan maatschappelijke en medische begeleiding van eiseres en haar ongeboren kind op zichzelf geen aanleiding behoeven te vormen voor het voortzetten van leefgelden, dat echter gelet op het samenstel van al deze omstandigheden de voorzieningenrechter het niet uitgesloten acht dat de mogelijkheid van het bestaan van bijzondere omstandigheden die verweerder tot afwijking van zijn beleid nopen wel aanwezig is. Gelet op de betrokkene heltingen vereist onverwijlde spoed tot het treffen van een voorlopige voorziening. De voorzieningenrechter schorst het primaire beëindigingsbesluit van 23 februari 2007."*

Motivering:

- 2.10 Op grond van artikel 8:72, zesde lid, Awb kan de rechtbank bepalen dat een voorlopige voorziening vervalt op een later tijdstip dan het tijdstip waarop zij uitspraak heeft gedaan. Lid 6 van dit artikel gaat over een voorlopige voorziening van de voorzieningenrechter op grond van artikel 8:81 Awb.

Zie: (T&C Awb), aant. 8 bij art. 8:72

Ingevolge artikel 8:85, tweede lid en onder sub c, Awb vervalt een voorlopige voorziening van de voorzieningenrechter zodra de rechter uitspraak heeft gedaan in de bodemprocedure, tenzij bij de uitspraak een later tijdstip is bepaald.

In casu heeft de voorzieningenrechter, op dezelfde datum van de uitspraak in de bodemzaak, (onder meer) bepaald dat het verzoek om een voorlopige voorziening wordt toegewezen, dat het primair besluit van 23 februari 2007 wordt geschorst en wordt verweerder opgedragen leefgelden te verstrekken gedurende de behandeling van het bezwaarschrift van verweerder, met ingang van

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

het indienen van het verzoek om een voorlopige voorziening d.d. 16 maart 2007. Dit alles vindt plaats ná de uitspraak in de bodemzaak.

- 2.11 De verlenging van de voorlopige voorziening maakt deel uit van de einduitspraak van de rechtbank en is dus vatbaar voor hoger beroep. De verlenging valt niet onder het appèlverbod ex 8:84 Awb terzake van voorlopige voorzieningen.

Zie: T.C. Borman 2003 (*T&C Awb*), aant. 8 bij art. 8:72

- 2.12 Onder verwijzing naar de motivering van de eerste grief, met name onder 2.2, 2.4, 2.5, 2.6 en 2.7 persisteert appellant in het standpunt dat ook de twee genoemde omstandigheden in samenhang in het kader van onderhavige procedure niet als bijzonder in de zin van artikel 4:84 Awb kunnen worden aangemerkt.

De voorzieningenrechter heeft de voorlopige voorziening ten onrechte toegewezen en het primaire beëindigingsbesluit van 23 februari 2007 ten onrechte geschorst.

3. Conclusie

De minister van Justitie concludeert tot:

- vernietiging van de uitspraak van rechtbank Haarlem, sector bestuursrecht, d.d. 27 april 2007, Awb 07-2282 en 07-2602;
- (alsnog) ongegrondverklaring van het door verweerder ingestelde beroep tegen het besluit van de minister van Justitie van 4 april 2007;
- afwijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening
- vernietiging van de veroordeling van de minister van Justitie in de proceskosten ad € 966,- alsmede de door verweerder betaalde griffierechten ad tweemaal €39,-.

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Namens de minister van Justitie,
het bestuur van het Centraal orgaan opvang asielzoekers,
namens deze

Mw. mr. A. Dekker

Directie Beleid & Juridische Zaken

Bijlagen:

1. Aangevallen uitspraak van de rechtbank Haarlem, sector bestuursrecht, van 27 april 2007, Awb 07-2282 (voorlopige voorziening) en 07-2602 (beroep)
2. Machtiging